УДК 54.057:544.653.3:544.478-03:546.21

СИНТЕЗ, ОПТИЧНІ, ФОТО- ТА ЕЛЕКТРОКАТАЛІТИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ НАНОРОЗМІРНИХ ПЛІВОК ТіО₂, МОДИФІКОВАНИХ ІОНАМИ ПЕРЕХІДНИХ МЕТАЛІВ

I.С. Петрик¹*, О.О. Келип¹, В.С. Воробець², Н.П. Смірнова¹, О.К. Фролова³, О.І. Оранська¹, Г.Я. Колбасов², А.М. Єременко¹

¹ Інститут хімії поверхні ім. О.О. Чуйка Національної академії наук України

вул. Генерала Наумова, 17, Київ, 03164, Україна

² Інститут загальної та неорганічної хімії ім. В.І. Вернадського Національної академії наук України

просп. Академіка Палладіна, 32/34, Київ, 03142, Україна

³ Інститут фізики Національної академії наук України

пр. Науки, 46, Київ, 03680, Україна

Темплатним золь-гель методом синтезовано нанорозмірні мезопористі плівки TiO₂, модифікованого іонами Co²⁺, Ni²⁺, Mn³⁺ та Cu²⁺. Плівки охарактеризовано методами PCФА, еліпсометрії та оптичної спектроскопії. Досліджено фотокаталітичну активність синтезованих зразків на прикладі реакцій відновлення іонів Cr(VI) та електрокаталітичну активність в реакції відновлення кисню. Підвищення фотокаталітичну активність в реакції відновлення кисню. Підвищення фотокаталітичної активності в порівнянні з немодифікованим TiO₂ спостерігали для систем з концентрацією допанту 1–7% (в залежності від металу). В реакції відновлення кисню оптимальним виявився невеликий вміст допанту – близько 1% для всіх іонів-модифікаторів. Синтезовані покриття можуть бути використані як ефективні фотокаталізатори та сенсорні елементи.

ВСТУП

Діоксид титану має широке коло застосування: сонячні та паливні елементи для виробництва електроенергії, захисні, оптичні покриття, газові сенсори, електрохромні пристрої, варистори, поверхні, що самоочищуються, фотокататалізатори для деструкції токсичних органічних сполук тощо. Зусилля дослідників спрямовані на підвищення фотокаталітичної активності TiO₂ завдяки розширенню спектрального діапазону поглинання та збільшенню часу життя фотогенерованих в напівпровіднику носіїв заряду, зокрема, шляхом використання нанорозмірних частинок TiO₂ [1], модифікуванню іонами або наночастинками металів [2-5]. Іони Со, Ni, Mn підвищують фотокаталітичну активність TiO₂ в реакціях фоторозкладу барвників [3, 6] та виділення водню [1, 5]. Допування іонами міді виявилося ефективним для збільшення фотокаталітичної активності діоксиду титану в процесі осадження металічної міді, реакції розкладу мурашиної кислоти, ціанідів та ціанатів [7]; автори [8] в присутності іонів Си²⁺ спостерігали більш ефективне утворення H₂O₂ та активних OH⁻ радикалів у реакціях фотоокиснення. Коли іони перехідних металів заміщують іони титану в ТіО2, рівні допанту розташовані між зоною провідності та валентною зоною TiO₂, що має підвищити швидкість захоплювання носіїв заряду та уповільнити рекомбінацію електрон – дірка [2] і, таким чином, покращити фотокаталітичну активність ТіО₂. Аналізу впливу 3d-металів на електронну структуру TiO₂ (анатазу та рутилу) присвячена теоретична робота [4], в який показано, що при зростанні атомного номера допанту локалізований рівень, що формують t_{2g} стани допанту в забороненій або валентній зоні, зсувається в бік менших енергій. Для Mn, V, Cr цей рівень розташований у забороненій зоні, Со формує свій рівень біля верхньої межі валентної зони, а t₂ стани Ni делокалізовані та дають суттєвий вклад в формування валентної зони TiO₂.

Реакційна здатність допованого TiO_2 є комплексною функцією концентрації допанту, конфігурації його d-електронних оболонок, положення його енергетичних рівнів у забороненій зоні, розподілу допанту на поверхні або в об'ємі зразка і критично залежить від методу синтезу нанокомпозиту та умов його термообробки.

Темплатний золь-гель синтез дозволяє одержати наноматеріали, зокрема плівкові покриття, з мезопористою структурою та високими зна-

^{*} контактний автор irinapetrik@ukr.net

ченнями питомої поверхні [9]. Використання плівок забезпечує просту процедуру видалення фотокаталізатора з відпрацьованого середовища (рідини, газу), висока оптична якість та хімічна і механічна стійкість дозволяють використовувати плівки TiO₂ як функціональні покриття на поверхнях скла, кераміки, мембран.

Метою даної роботи був синтез мезопористих плівок діоксиду титану, допованого перехідними металами, нанесених на скляні субстрати або титанові пластини, та дослідження впливу допантів на їхню ефективність як фотокаталізаторів фотовідновлення хрому та електродів в процесі електровідновлення кисню, що лежить в основі роботи сенсорів, призначених для визначення концентрації кисню в рідких середовищах.

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ЧАСТИНА

Мезопористі нанорозмірні плівки ТіО2 та TiO₂/Co²⁺, TiO₂/Ni²⁺, TiO₂/Mn³⁺, TiO₂/Cu²⁺ були синтезовані золь-гель методом згідно [10] із Ti(OiPr)₄, використанням $CuSO_4 \cdot 5H_2O_1$ $Co(CH_3COO)_2 \cdot 4H_2O$, Ni(HCOO)₂·2H₂O, MnCl₂·4H₂O, C₂H₅OH, H₂O та HCl. Неіонний амфіфільний триблоксополімер сурфактант Pluronic (P123) було застосовано як темплатний, а ацетилацетон – як комплексоутворюючий агент. Витягували плівки на скляні підкладинки зі швидкістю 8 см/хв. Одразу після нанесення плівки піддавали термообробці при 130, 300, 400 °С протягом 16 годин. Спектри поглинання плівок та розчинів до і після опромінення реєстрували за допомогою спектрофотометра Lambda 35 UV-Vis (Perkin Elmer). Товщина та показник заломлення плівок вимірювались за допомогою багатокутового еліпсометра ЛЕФ-3М ($\lambda = 632,8$ нм). Рентгенофазовий аналіз 5-шарових плівок на кремнієвому субстраті проводився за допомогою рентгенівського дифрактометра ДРОН-4-07 (СиКа). Масова частка рутилу (X_r) в зразках була обчислена за формулою [11]

$$X_r = \frac{1}{1 + K I_a / I_r},\tag{1}$$

де I_a та I_r – інтегральна інтенсивність смуг анатазу (101) та рутилу (110) відповідно; K – стала, визначена за допомогою ренгенофазового аналізу комерційного порошку (Degussa P-25) з відомим співвідношенням анатаз:рутил = 80:20 і дорівнює 0,79 [12].

Визначення фотокаталітичної активності плівок проводилося в реакції фотовідновлення іонів Cr(VI) до Cr(III) під впливом УФ-опромінення.

Як джерело опромінювання використано ртутну лампу високого тиску ПРК-1000. Концентрація K₂Cr₂O₇ донора електронів ЕДТА $(C_{10}H_{14}N_2O_8Na_2\cdot 2H_2O)$ у досліджуваному водному розчині становила $2\cdot 10^4$ та $1\cdot 10^4$ моль/л відповідно. До розчину додавали HClO₄ до pH=2. Опромінювання проводили в кварцевому реакторі з водним контуром та термостатом при сталій температурі 20 °С. Під час опромінювання розчин інтенсивно перемішувався для збагачення киснем повітря. Ефективність реакції оцінювали за падінням інтенсивності характерної для іонів Cr(VI) смуги поглинання при $\lambda = 350$ нм (спектри реєстрували кожні 20 хв. та розраховували константу швидкості реакції псевдопершого порядку).

Електрокаталітичну активність досліджуваних електродів у процесі відновлення кисню вивчали за допомогою вольт-амперних залежностей, які вимірювали в потенціодинамічному режимі з використанням спеціально розробленого електрохімічного стенда на базі ПК, що мав наступні характеристики: вимірювані струми $2 \cdot 10^{-9} \div 10^{-1}$ А, швидкість розгортки потенціалу 0,01÷50 мВ·с⁻¹. діапазон зміни потенціалу робочого електрода -4:+4 В. Електрохімічні виміри проводили за триелектродною схемою в комірці з розділеними катодним і анодним просторами. Як робочий електрод використовували плівки на основі ТіО₂, TiO_2/Cu^{2+} , TiO_2/Co^{2+} , TiO_2/Ni^{2+} , TiO_2/Mn^{3+} , hateсені на титанову підкладинку, як допоміжний електрод – платину, електродом порівняння був хлор-срібний електрод (ХСЕ). Виміри проводили в 0,9 % розчині NaCl.

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ОБГОВОРЕННЯ

Оптичні властивості плівок. Одержані плівки – прозорі, міцні, однорідні. Для TiO_2 плівок, допованих Co^{2+} , Cu^{2+} , Mn^{3+} і Ni^{2+} , не спостерігається жодного зсуву краю поглинання в порівнянні з плівками з чистого TiO_2 .

Методом еліпсометрії виміряно показник заломлення (*n*) і товщину плівок. Плівка TiO₂ має n=1,87 і товщину 64 нм. У випадку об'ємного матеріалу n=2,55. Менше значення *n* одержаних плівок обумовлене внеском повітря з n=1 у порах в ефективний показник заломлення системи TiO₂ – повітря [13]. Для плівок з вмістом Cu 5 і 20 % *n* становить 1,94 і 1,66, а товщина 60 і 50 нм відповідно. Показник заломлення плівок з вмістом 5 % Co, 5 % Mn, 5 % Ni – 1,92, 1,87, 1,88, а товщина 95, 100, 108 нм відповідно. Зміна товщини плівок може бути обумовлена незначною зміною в'язкості при додаванні водного розчину солей перехідних металів, а також особливостями структуроутворення під час відпалювання плівок.

Значний вплив на оптичні якості плівок має розмір молекул темплатного агента. Так, прозорі плівки високої якості були одержані з викорис-P123 молекулярною танням 3 масою 5800 г/моль. Розсіювання таких плівок не перевищує 1 % у видимому діапазоні випромінювання. При використанні Р123 з молекулярною масою 8400 г/моль на поверхні плівок спостерігаються дефекти поверхні у формі кілець розміром 0,2-0,8 мм, зумовлені особливостями вигорання порівняно великих молекул темплату. Такі дефекти спричиняють більше розсіяння світла, що погіршує їхні оптичні властивості без втрати фотокаталітичної активності.

Структура плівок. Рентгенограми було одержано з багатошарових плівок, нанесених на кремнієві субстрати. На них присутні лише піки анатазу. Близькі значення іонних радіусів (96 пм для Си та 94 пм для Ті) дозволяють впровадження міді в кристалічну гратку ТіО₂, що призводить до зміщення піку (101) в дифрактограмі плівки TiO_2/Cu^{2+} (5 % Cu). Гало, яке спостерігається в області 20 < 25 обумовлене тонким шаром оксиду кремнію на межі поділу субстратплівка, або аморфною фазою анатазу. За шириною піку (101) з використанням формули Шерера обраховано середній розмір частинок анатазу [4]. Для плівки ТіО₂ він становить 8 нм, а для TiO₂/Cu²⁺ (5 % Cu) – 15 нм. Таким чином додавання іонів міді в прекурсори плівок ТіO₂ пришвидшує їхню кристалізацію, сприяє росту кристалів, аналогічно результатам [13].

Окремої кристалічної фази оксидів Со, Си, Mn і Ni на дифрактограмах не спостерігається.

Була досліджена структура порошків, одержаних з прекурсорів плівок і відпалених до 500 і 650 °С. Аналогічно до плівок, порошки, що пройшли термообробку 500 °C, не мають у рентгенограмах піків, що можуть належати сполукам Со, Си, Мп і Ni, спостерігаються лише піки анатазу. Згідно з літературними даними іони Co²⁺, Mn³⁺ і Ni²⁺ (іонний радіус 72, 80, 69 пм відповідно) при незначних концентраціях також можуть входити до кристалічної гратки анатазу [14, 15], проте ми не зафіксували зсувів піків у дифрактограмах порошків, допованих Со, Мп і Ni, на відміну від допованих іонами міді. При збільшенні температури прожарювання до 650 °С при концентраціях Си²⁺ менше 5 % Си для мідьвмісних порошків не спостерігається окремих кристалічних мідьвмісних сполук

(рис. 1), а при концентраціях 15 % і більше було зареєстровано фази CuO, Cu_2TiO_3 та Cu_3TiO_4 .

Рис. 1. Рентгенограми порошків TiO₂/Cu²⁺ (1), TiO₂/Mn³⁺ (2), TiO₂/Ni²⁺ (3), TiO₂/Co²⁺ (4) з вмістом домішки 5 %, відпалених при 500 °C (*a*) і 650 °C (б)

Піки, що можуть належати CuO, Cu₂TiO₃ та Си₃TiO₄, мають незначну інтенсивність і близько розташовані, проте вимірювання спектрів відбиття таких порошків показали присутність двовалентної міді, через що можна зробити висновок, що серед окремих фаз, що містять мідь, домінує CuO. В рентгенограмах порошків TiO_2/Co^{2+} , TiO_2/Mn^{3+} і TiO_2/Ni^{2+} вже при концентрації 5 % спостерігаються піки СоТіО₃, Mn₂O₃, NiTiO₃ відповідно, без зсуву піків анатазу чи рутилу, як це є для порошків TiO₂/Cu²⁺. Рутил був зареєстрований лише у порошку ТіО₂/Си (5%) (при менших і більших концентраціях мідьвмісних порошків рутил не реєструвався) і в порошках TiO₂/Mn. Раніше авторами [16] було показано, що допування іонами марганцю зменшує температуру фазового переходу анатаз-рутил. З рис. 1 можна побачити, що концентрація рутилу відносно анатазу у порошку ТіОу/Си (5%) незначна і становить із розрахунків 4,5 %, в той час як концентрація рутилу у порошку TiO₂/Ni (5 %) становить 41 %. Отже, Со, Мп і Ni утворюють в структурі плівок ТіО2 окремі фази титанатів, що кристалізуються і спостерігаються у рентгенограмах лише після термообробки при 650 °С, в той час як Сu, поряд з утворенням титанатів та CuO, вбудовується в структуру кристалів TiO₂.

Плівки мають розвинену поверхню (S_{BET}~600 м²/г) з широким розподілом пор за розмірами (r_{eф}=4, 6, 14 нм), що, імовірно, є наслідком тенденції до розупорядкування пористої структури плівок при термообробці [10]. На прикладі порошків було показано, що додавання як допанту іонів Cu²⁺ сприяє незначному зростанню середнього розміру кристалів (до 15 нм) і зменшенню питомої поверхні. Додавання іонів Mn³⁺, навпаки, призводить до значного збільшення питомої поверхні (вміст 5 % Мп³⁺ збільшує питому поверхню порошків у 2 рази). Додавання іонів Ni²⁴ і Со²⁺ збільшує питому поверхню в 1,3 рази при незначних концентраціях (до 1 %), при подальшій зміні концентрації вона повільно зменшується. Середній розмір кристалів для порошків ТіО₂/Со²⁺, TiO_2/Ni^{2+} , TiO_2/Mn^{3+} (з концентрацією іонів 1 %) становить 6, 7 і 8 нм відповідно. Розмір кристалів для чистого порошку TiO₂ становив 10 нм.

Фотокаталітична активність плівок. В присутності плівок TiO_2/Cu^{2+} , TiO_2/Co^{2+} , TiO_2/Mn^{3+} , TiO_2/Ni^{2+} опромінювання розчину дихромату калію (з додаванням ЕДТА як донора електронів) повним світлом ртутної лампи призводить до зменшення смуги поглинання 350 нм в оптичному спектрі розчину, яка відповідає Cr(VI), і зростанню поглинання в області 550 нм, що відповідає Cr(III). В темнових умовах даний процес не відбувається, а за відсутності плівки фотокаталізатора його швидкість зменшується втричі. Реакція фотовідновлення Cr(VI) до Cr(III) є триелектронною [17]:

$$\operatorname{Cr}(\operatorname{VI}) \to \operatorname{Cr}(\operatorname{V}) \to \operatorname{Cr}(\operatorname{IV}) \to \operatorname{Cr}(\operatorname{III}).$$
 (2)

Продукти проміжних стадій реакції (1), а саме Cr(V) та Cr(IV), є короткоживучими. Час їхнього життя лежить у фемтосекундному діапазоні, тому вони не реєструються у оптичному спектрі розчину. Як відомо, при УФ опромінюванні діоксиду титану електрон з валентної зони переходить в зону провідності, утворюючи пару електрон-дірка. ЕДТА відіграє роль електронодонора, що віддає електрон в валентну зону діоксиду титану, збільшуючи при цьому час рекомбінації електрона, який відновлює хром. ЕДТА може інжектувати електрон не лише TiO₂, а й OH⁻радикалу, що призводить до утворення карбоксильного радикала як первинного продукту окиснення. Іони міді, захоплюючи електрон валентної зони діоксиду титану, збільшують час його рекомбінації, а в присутності ЕДТА, що віддає електрон дірці в валентній зоні, електрон, захоплений Си⁰, ефективно відновлює іони хрому

 $\text{RCOOH+h}^+(\text{OH}^{\bullet}) \rightarrow \text{RCOO+H}^+(\text{H}_2\text{O}) \rightarrow \text{CO}_2.(3)$

У спектрі поглинання розчину спостерігалося спадання інтенсивності смуги поглинання 350 нм, що належить Cr(VI), та зростання поглинання при 555 нм, характерного для Cr(III). Залежність ступеня конверсії від концентрації допантів наведена на рис. 2.

Рис. 2. Концентраційна залежність ступеня конверсії Cr(VI) до Cr(III) через 120 хв фотореакції для плівок TiO_2/Cu^{2+} (1), TiO_2/Ni^{2+} (2), TiO_2/Co^{2+} (3), TiO_2/Mn^{3+} (4)

Всі застосовані модифікатори проявили зростання фотокаталітичної активності в порівнянні з чистим TiO₂. Оптимальними концентраціями, при яких в даному діапазоні спостерігався максимальний ступінь конверсії, є 5, 1, 3, 7 % для плівок TiO₂/Cu²⁺, TiO₂/Ni²⁺, TiO₂/Co²⁺ і TiO₂/Mn³⁺ відповідно.

Можливим поясненням підвищення фотоактивності нанорозмірних частинок TiO_2 іонами металів може бути те, що іони 3d металів є ефективними акцепторами електрона, в той час як їхні відновлені форми можуть діяти як донори електрона, активно взаємодіючи з фотогенерованими дірками h⁺ при невисоких поверхневих концентраціях. Захоплювання зарядів відображають рівняння [15]

$$\operatorname{TiO}_{2} + h\upsilon \to e^{-}_{cb} + h^{+}_{vb}, \qquad (4)$$

$$\mathbf{M}^{n+} + \mathbf{e}_{cb} \longrightarrow \mathbf{M}^{(n+1)+}, \qquad (5)$$

$$M^{n+} + h^{+}_{vb} \to M^{(n+1)+}.$$
 (6)

Дірки можуть дифундувати на поверхню TiO₂ та реагувати з OH⁻ з утворенням активних OH[•] радикалів, сприяючи окиснювальній гілці фотореакції.

Утворюючи додаткові енергетичні рівні в забороненій зоні напівпровідника, іони допанту збільшують час рекомбінації електрона з зони провідності у валентну зону TiO₂ і підвищують ефективність розділення зарядів.

Відновлений стан Cu⁰ нестійкий і може віддавати електрон іонам хрому, або знову окиснюватись. Під час фотовідновлення за відсутності донору електронів спостерігалось тимчасове почервоніння мідьвмісних порошків, що може свідчити про утворення фази Cu⁰. Присутність Cu⁰ та Cu⁺ зафіксована методом РФЕС в нанорозмірних Cu-TiO₂ золь-гель каталізаторах в роботі [13]. Позитивний ефект має і підвищення ступеня кристалічності анатазу в присутності іонів міді. При збільшенні концентрації міді (>5 %) поряд із існуванням різних валентних станів міді (Cu^{2+}, Cu^{+}) [15] починають утворюватись кластери аморфних сполук: CuO, Cu₂TiO₃ та Cu₃TiO₄, внаслідок чого фотокаталітична активність одержаних зразків погіршується.

В манганвмісних зразках, імовірно, теж присутні Mn^{2+} та Mn^{3+} , на що вказує поява в дифрактограмах після термообробки при 650 °C піків кристалічної фази Mn_2O_3 , яка після 450 °C лише починає формуватися, поява фази рутилу також може сприяти процесу розділення зарядів.

Електрокаталітична активність плівок. Реакція електровідновлення кисню може протікати за участю 4-х електронів [18]. В кислому середовищі

$$O_2 + 4H^+ + 4e^- \rightarrow 2H_2O. \tag{7}$$

В лужному середовищі

$$O_2 + 2H_2O + 4e^- \rightarrow 4OH^-. \tag{8}$$

Рис. 3. Поляризаційні криві відновлення кисню в 0,9 % розчині NaCl на електродах (1) – TiO₂, (2) – TiO₂/Ni²⁺, (3) – TiO₂/Co²⁺, (4) – TiO₂/Cu²⁺ з вмістом допанту 1 %; $\upsilon = 10 \text{ мB·c}^{-1}$

На поляризаційних кривих електродів TiO_2 та TiO_2/Ni^{2+} , TiO_2/Co^{2+} і TiO_2/Mn^{3+} (рис. 3) спостерігається одна хвиля струму (струм відновлення кисню). Це свідчить про

те, що реакція відбувається без утворення проміжного продукту H_2O_2 [18]. Згідно з [19], кількість електронів, що беруть участь у процесі електровідновлення кисню на електродах на основі нанодисперсного TiO₂, дорівнює 2.

Для зразків TiO₂/Mn³⁺ (1 %), на поляризаційних кривих відсутній чітко виражений граничний струм (рис. 5, крива 1), проте при подальшому повторенні циклу зміни потенціалу їхня форма змінюється і набуває вигляду, характерного для поляризаційних кривих на TiO₂ з граничним струмом в області потенціалів 0,65–0,95 В (відн. XCE) (рис. 4, крива 2).

Рис. 4. Поляризаційні криві відновлення кисню в 0,9 % розчині NaCl на електродах TiO_2/Mn^{3+} з вмістом допанту 1 % на початку вимірювань (1) і після багаторазової зміни циклу (2); $v = 10 \text{ MB} \cdot c^{-1}$

Серед досліджених плівок максимальну каталітичну активність виявили плівки з вмістом допанту 1 % (таблиця). При більш високому вмісті легуючих добавок (>5 %) каталітична активність електродів погіршується (потенціал півхвилі відновлення кисню зміщений у катодну область у порівнянні з TiO_2 електродами).

Рис. 5. Поляризаційні криві відновлення кисню в 0,9 % розчині NaCl на електродах TiO₂/Cu (30 %) (3-й цикл); v=10 мB·c⁻¹

Nº	Склад зразка	Вміст допанту, %	E _{1/2} , B
1	TiO ₂	0	-0,58
2	TiO ₂ /Co ²⁺	1	-0,46
3	TiO ₂ /Co ²⁺	5	-0,76
4	TiO ₂ /Ni ²⁺	1	-0,52
5	TiO ₂ /Ni ²⁺	5	-0,67
6	TiO_2/Mn^{3+}	1	-0,52
7	TiO_2/Mn^{3+}	5	-0,6
8	TiO ₂ /Cu ²⁺	1	-0,55
9	TiO_2/Cu^{2+}	5	-0,78

Габлиця.	Поте	нціал	пів	хвилі	відновлення	кисню
	для Со ²⁺	зразкі Ni ²⁺	B Mn ³	TiO_2 ,	допованого	іонами
	00	, , .		, cu		

Рис. 6. Цикличні вольтамперограми в 0,9 % NaCl на електродах TiO₂/Cu (30 %) при різних швидкостях розгортки потенціалу υ : $1 - 5 \text{ MB} \cdot \text{c}^{-1}$, $2 - 10 \text{ MB} \cdot \text{c}^{-1}$

На плівках TiO₂, модифікованих Cu²⁺ (30 %), на відміну від плівок з невеликим вмістом міді (1–5 %), в катодній області спостерігалось декілька хвиль струму (рис. 5), які зумовлені електровідновленням не лише кисню, а й міді на поверхні плівок.

При багаторазовій циклічній зміні потенціалу відбувається необоротне відновлення міді внаслідок обмеження анодних струмів окиснення міді та її оксидів запорним шаром TiO₂. На циклічних вольтамперограмах електродів TiO₂/Cu (30 %) в області потенциалів -1,0÷1,3 В (відносно XCE) спостерігається одна хвиля струму, що відповідає відновленню кисню (рис. 6).

ВИСНОВКИ

Плівки TiO₂ (анатаз, розмір кристалів ~8 нм), модифікованого іонами Co²⁺, Ni²⁺, Mn³⁺ та Cu²⁺, синтезовано темплатним золь-гель методом. Вони міцні, характеризуються високою оптичною якістю. Одержані зразки виявляють фотокаталітичну активність в реакції відновлення Cr(VI) до Cr(III), обумовлену утворенням центрів захоплювання електронів. Підвищення фотокаталітичної активності спостерігали для концентрації іонів перехідних металів в межах 1–7 %; подальше збільшення вмісту допанту призводить до зниження активності зразків через блокування поверхні кластерами неактивних аморфних оксидів.

Електроди, одержані нанесенням плівок М/ТіО₂ (оптимальний вміст 1 % для всіх іонівмодифікаторів) на титанові пластини, характеризуються зниженням потенціалу електровідновлення кисню в порівнянні з такими з ТіО₂ і можуть бути використані в сенсорах для визначення кисню в рідкому середовищі.

ЛІТЕРАТУРА

- Zhu J., Zäch M. Nanostructured materials for photocatalytic hydrogen production // Cur. Opin. Colloid Interface Sci. – 2009. – V. 14. – P. 260–269.
- Choi V W., Termin A., Hoffmann M.R. The role of metal ion dopants in quantumsized TiO₂: correlation between photoreactivity and charge carrier recombination dynamics // J. Phys. Chem. – 1994. – V. 98. – P. 13669–13679.
- Kiriakidou F., Kondarides D.I., Verykios X.E., The effect of operational parameters and TiO₂-doping on the photocatalytic degradation of azo-dyes // Catal. Today. – 1999. – V. 54. – P. 119–130.
- Umebayashi T., Yamaki T., Itoh H., Asai K. Analysis of electronic structures of 3d transition metal-doped TiO₂ based on band calculations // J. Phys. Chem. Solids. – 2002. – V. 63. –P. 1909–1920.
- Sreethawong T., Suzuki Y., Yoshikawa S. Photocatalytic evolution of hydrogen over mesoporous TiO₂ supported NiO photocatalyst prepared by single-step sol-gel process with surfactant template // Int. J. Hydrogen Energy. –
- 2005*M*, *VCR0n–JP*, 20532–006*Chen Y*. Photocatalytic activities of ion doped TiO₂ thin films when prepared on different substrates // Thin Solid Films. 2009. V. 517. P. 5994–5999.
- Кобаса И.М., Мазуркевич Я.С., Зозуля Н.И. Влияние фотохимической и восстановительной активации диоксида титана на его каталитические свойства в процессе осаждения металлической меди // Теорет. эксперим. химия. – 2004. – Т. 40, № 2. – С. 110–115.
- Cai R., Kubota Y., Fujishima A. Effect of copper ions on the formation of hydrogen peroxide from photocatalytic titanium dioxide particles // J. Catal. - 2003. - V. 219. - P. 214–218.
- Smirnova N., Eremenko A., Gayvoronskij V. et al. Sol-gel processed functional nanosized TiO₂ and SiO₂-based films for photocatalysts and other applications // J. Sol-Gel Sci. Technol. – 2004. – V. 32 – P. 357–362.
- Сременко Г.М., Смірнова Н.П., Петрик І.С. та ін. Синтез та властивості пористих наноструктурних плівок, активних в екологічному фотокаталізі // Наносистеми, наноматеріали, нанотехнології. – 2004. – Т. 2, № 2. – С. 477–488.

- Bakardjieva S., Subrt J., Stengl V. et al. Photoactivity of anatase–rutile TiO₂ nanocrystalline mixtures obtained by heat treatment of homogeneously precipitated anatase // Appl. Catal. B. – 2005. – V. 58. – P. 193–202.
- Akhtar M.K., Xiong Y., Pratsinis S.E. Vapor synthesis of titania powder by titanium tetrachloride oxidation // AIChE J. – 1991. – V. 37. – P. 1561–1570.
- 13. Rocquefelte X., Goubin F., Koo H.-J. et al. Investigation of the origin of the empirical relationship between refractive index and density on the basis of first principles calculations for the refractive indices of various TiO₂ phases // Inorg. Chem. – 2004. – V. 43. – P. 2246–2251.
- Denga Q.R., Xiaa X.H., Guo M.L. et al. Mn-doped TiO₂ nanopowders with remarkable visible light photocatalytic activity // Mater. Lett. – 2011. – V. 65. – P. 2051–2054.
- 15. *Ghasemi S., Rahimnejad S., Setayesh S. et al.* Transition metal ions effect on the properties and

photocatalytic activity of nanocrystalline TiO_2 prepared in an ionic liquid // J. Hazard. Mater. – 2009. – V. 172. – P. 1573–1578.

- Xu J.P., Shi S.B., Li L. et al. Effect of manganese ions concentration on the anatase–rutile phase transformation of TiO₂ films // J. Phys. Chem. Solids. – 2009. – V. 70. – P. 511–515.
- Вітюк Н., Дивінський Я., Єременко Г. та ін. Золь-гель синтез TiO₂/ZrO₂ плівок для фотокаталітичного відновлення Cr(VI) у водному середовищі // Хімія, фізика та технологія поверхні. – 2003. – Вип. 9. – С. 76–81.
- 18. Феттер К. Электрохимическая кинетика. Москва: Химия, 1967. – 856 с.
- Колбасов Г.Я., Воробец В.С., Кордубан А.М. та ін. Электроды на основе нанодисперсных оксидов титана и вольфрама для сенсора растворённого кислорода // Журн. прикл. химии. – 2006. – Т. 79, № 4. – С. 605–610.

Надійшла 31.05.2011, прийнята 06.06.2011

Синтез, оптические, фото- и электрокаталитические свойства наноразмерных пленок TiO₂, модифицированных ионами переходных металлов

И.С. Петрик, А.А. Келип, В.С. Воробец, Н.П. Смирнова, Е.К. Фролова, О.И. Оранская, Г.Я. Колбасов, А.М. Еременко

Институт химии поверхности им. А.А. Чуйко Национальной академии наук Украины ул. Генерала Наумова, 17, Киев, 03164, Украина, irinapetrik@ukr.net

Институт общей и неорганической химии им. В.И. Вернадского Национальной академии наук Украины

просп. Академика Палладина, 32/34, Киев, 03142, Украина

Институт физики Национальной академии наук Украины

проспект Науки, 46, Киев, 03680, Украина

Темплатным золь-гель методом синтезированы наноразмерные мезопористые пленки TiO_2 , модифицированного ионами Co^{2+} , Ni^{2+} , Mn^{3+} и Cu^{2+} . Пленки охарактеризованы методами РСФА, эллипсометрии и оптической спектроскопии. Фотокаталитическая активность синтезированных образцов исследована на примере реакций восстановления ионов Cr(VI), а электрокаталитическая активность – в реакции восстановления кислорода. Увеличение фотокаталитической активности по сравнению с немодифицированным TiO_2 наблюдали для систем с концентрацией допанта 1-7%, в зависимости от металла. В реакции восстановления кислорода оптимальным является небольшое содержание допанта – около 1 % для всех ионов-модификаторов. Синтезированные покрытия могут быть использованы в качестве эффективных фотокатализаторов и сенсорных элементов.

Synthesis, optical, photo- and electrocatalytic properties of nanosized TiO₂ films modified with transition metal ions

I. Petrik, O. Kelyp, V. Vorobets, N. Smirnova, O.Frolova, O. Oranska, G. Kolbasov, A. Eremenko

Chuiko Institute of Surface Chemistry of National Academy of Sciences of Ukraine

17 General Naumov Str., Kyiv, 03164, Ukraine, irinapetrik@ukr.net

Vernadsky Institute of General and Inorganic Chemistry of National Academy of Sciences of Ukraine

32/34 Akademika Palladina Prospekt, Kyiv, 03142, Ukraine

Institute of Physics of National Academy of Sciences of Ukraine

46 Nauky Avenue, Kyiv, 03028, Ukraine

Mesoporous nanosized TiO_2 films modified with Co^{2+} , Ni^{2+} , Mn^{3+} and Cu^{2+} ions have been produced by templated sol-gel method and characterized by optical spectroscopy, ellipsometry and XRD. Catalytic activity of prepared films in the Cr(VI) anion photoreduction and in the oxygen electroreduction have been tested. Improvement of photocatalytic ativity in comparison with unmodified TiO_2 has been observed for systems with dopant concentration of 1–7 % (depending on the metal). 1 % content for all dopants has been found to be optimum in the process of oxygen electroreduction. Synthesized coverings can be used as effective photocatalysts and sensor elements.